

Hans Engells tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd

Taler

Hans Engell
Partiformand for Det
Konservative Folkeparti

Dato

4. november 1995

Sted

Aarhus

Kære partifæller, delegerede, gæster og pressens repræsentanter. Alle, der er kommet for at være sammen ved Det konservative folkepartis 77. landsrådsmøde. Også jeg vil sige hjertelig velkommen med ønsket om, at vi har to gode dage med masser af debat, politik og festligt samvær. Det plejer vi at være gode til.

Dette års landsråd holdes under sloganet "Konservativ fremgang borgerlig regering". Det er ikke tilfældigt valgt. Det er præcis vore to hovedmål for det kommende arbejde at skabe ny fremgang for Det konservative folkeparti og de holdninger, vi står for og så hurtigt som muligt bane vej for en borgerlig regering i Danmark. Det fortjener vi. Det fortjener Danmark.

Apropos regeringen: Da Nyrup for nyligt blev spurgt af en forfatter, om han samlede på politiske vittigheder, svarede han: "Ja, faktisk har jeg et helt kabinet af dem. Det synes jeg er alt for stærkt sagt, men bevares: Statsministeren kender dem jo bedre end jeg.

Det er forandringernes tid vi lever i. Både globalt og i Europa sker der på alle områder store omvæltninger. Både på godt og ondt. Dansk indenrigspolitik er i opbrud. Selv Socialdemokratiet er begyndt så småt at tale om fornyelse af velfærdssamfundet. Men det går langsomt. Alt for langsomt.

Når man lytter til regeringen og ikke mindst til finansminister Mogens Lykketoft, får man indtryk af, at det aldrig nogen sinde har gået bedre. Levestandarden er efterhånden blevet så høj i Danmark, at de færreste kan nå den. Her kan der være grund til at minde Lykketoft om, at historisk set er finansministerens embede ikke uden risiko. I Frankrig halshuggede, hængte eller

landsforviste man i tiden fra 1315 til 1781 730 finansministre !

Vi vil de kommende to dag vise, at Det konservative folkeparti er partiet som:

1. Ønsker forandring og fornyelse, så vi har råd og styrke til at fastholde de afgørende værdier i det danske velfærdssamfund,
2. som er ægte og positivt engageret i det europæiske samarbejde, tidligere LO-formand Thomas Nielsen sådan: "Er fortrinlig egnet som formand for Pensionisternes Samvirke, der beskæftiger sig med at flette peddigrør, porcelænsmaling og lignende." Nu er det Hardys tur!

Sandheden er den, at selv ikke på de socialdemokratiske kerneområder, har regeringen evnet at tænke nyt. Der er stadig alt for meget, der minder om kæmpeøgler. Men man skal ikke glemme, at de er uddøde. Der var for meget ryggrad og for lidt hjerne. Vi har brug for en kolossal ændring i satsningerne - og jeg vil gerne give et par eksempler:

Det vi ønsker, er et samfund, som giver det enkelte menneske rettigheder, pligter og muligheder for selv at tage et ansvar for sin tilværelse.

Det danske sygehusvæsen er i en helt utilfredsstillende forfatning. Jeg tænker ikke kun på den aktuelle, forfærdelige salmonella-sag. Mange læger taler åbent om, at tilstanden for eksempelvis lokaler, kontorer, operationsforhold og instrumenter -på vore sygehuse kan sammenlignes med forholdene på sygehuse i østeuropa. Så slemt står det til. Og ser vi på tallene, er det en kendsgerning, at vi i en årrække har brugt relativt få ressourcer på nyt apparatur til sygehuse. Selv elementære instrumenter og teknologi er forældet. Vi halter efter de andre EU-lande. Sygeplejerskekonflikten er et andet symptom på et sundhedsvæsen ude afbalance.

Vi ønsker, at Danmark skal have et af verdens bedste sundhedsvæsner, hvor behandling og service har en meget høj standard. Professionelt skal tingene være i orden. Og borgerne skal opleve en tryk og god service. Derfor er det nødvendigt, at der opstilles nogle helt klare mål for kvaliteten i sundhedsvæsenet.

Det konservative folkeparti ønsker gennemført en 5-årig genopretningsplan for

sundhedsvæsenet. Vi ønsker nedsat en sygehuskommission, som kan kulegrave standarden i sygehusvæsenet. Det er et stort projekt - og må løftes ud af de almindelige finanslovsforhandlinger.

Vi ønsker afsat de nødvendige midler til vore sygehuse. Borgerne har krav på, at vi hurtigt kan tage nye behandlingsformer i anvendelse. Der skal foretages investeringer i nyt udstyr.

I forbedrede arbejdsgange, smidigere arbejdstilrettelæggelse og meget mere.

En forbedring af sundhedssektoren er ikke gratis. Det vil koste 500 mill. kr. årligt i en 5-årig periode. Det skal vi have råd til. Fra konservativ side er vi parate til at spare på andre områder for at få et velfungerende og topmoderne sundhedsvæsen. Det har utrolig høj prioritet for os.

Der må også tænkes nyt. Den private sektor skal inddrages. Private sygehuse og brugerbetaling skal ikke være tabu-emner. Vi skal have skabt mekanismer, som sikrer, at vi har flere private sygehuse som supplement til de offentlige sygehuse. Det var et eksempel. Jeg vil give et andet: kommer, at trods økonomisk opsving bliver flere og flere afhængige af offentlige overførselsindkomster. Det er på længere sigt en trussel mod velfærdssamfundet.

Men hvad gør regeringen? Ingenting. Nej, det er ikke rigtigt. Man arbejder for, at den offentlige sektor kan udkonkurrere private virksomheder med skattemidler i ryggen. Man har haft udvalg, som har udarbejdet tunge rapporter om velfærdssamfundets fremtid. De samler støv. De blev lagt i papirkurven før selv regeringen havde læst dem! Man er også passiv i Ri-Bus~konflikten.

En konflikt, som er en skamlet på dele af fagbevægelsen. Og et helt forfejlet forsøg på at lægge udlicitering for had.

Fra konservativ side tager vi kraftig afstand fra Ri-Bus-konflikten.

Det er ikke udlicitering eller privatisering, som er årsagen til Ri-Bus-konflikten, men et udueligt SiD, som har forhandlet overenskomsterne. Vi tager på det skarpeste afstand fra den vold, hærværk og trusler og andre grove handlinger, som har fulgt i konfliktens kølvand. Vi beklager dybt over for alle de konflikten har ramt, uanset om det er direkte berørte af konflikten, folk, der har været

udsat for trusler og hærværk, eller det er den store politistyrke, hvor der har måttet ofres millioner af kroner på bekostning af andre opgaver, der var langt vigtigere. Det konservative folkeparti har ægte sympati for det store arbejde, som udføres i den offentlige sektor. Af dygtigt personale. Men vi er også parate til forandringer. Vi har mod til at prioritere udgifterne. Til at forandre personaleforholdene. Jeg tror heller ikke, at de offentligt ansatte ønsker en stiv og uflexibel sektor. Med gammeldags ansættelsesforhold. Tværtimod.

Vi er også parate til at drøfte strukturen i den offentlige sektor. Det kan ikke være rigtigt, at der i et så lille land som Danmark skal være tre skatteudskrivende lag – stat, amter og kommuner. Derfor mener vi i folketingsgruppen, at amterne bør nedlægges. Vi skal sikre en offentlig administration, der er billigere for skatteyderne og giver borgerne en bedre og mere gennemskuelig service.

Regeringen har spillet ud med sin Hovedstadskommission. Længere har ambitionsniveauet ikke rakt.

Lad mig stå fast, så ingen er i tvivl:

Vi medvirker ikke til at lave en ny struktur i hovedstadsregionen, hvis målet blot er at flytte ressourcerne og indflydelsen til dårligt drevne socialdemokratiske kommuner. Det er vigtigt, at folketingsgruppen inddrager konservative kommunalfolk i drøftelserne af 3-4 Storebæltsbroer. Det er et uhyggeligt velfærdsspild. Derfor skal vi have standset gældsætningen, så rentebetalingen kan bringes ned. Også i forhold til kommende generationer er statsgælden et problem. For hver krone vi gældsætter os, lægger vi byrder på kommende generationer. Der findes intet mere usolidarisk.

En finanslovsaftale må derfor indeholde et underskud klart under de 30 mia. kr. i 1996.

Kan vi ikke opnå det, så tager vi heller ikke et medansvar for regeringens økonomiske politik.

Da regeringen gennemførte sin skattereform i 1993, lovede den guld og grønne skove. Personskatten skulle ned. Hvad ser vi nu? Alle de såkaldte grønne afgifter træder i kraft. Og regeringen har en ny byge af afgifter til behandling i Folketinget. Lempelser af personskatten stemmes delvis væk. Med SF's og

Enhedslistens stemmer.

Vi siger klart stop for nye skatter og afgifter, som belaster befolkningen og vore virksomheder. Regeringen må tage sine nye afgiftsforslag af bordet. Og erhvervslivet skal ikke pålægges nye byrder.

Forsvaret er et utroligt vigtigt punkt. Et forsvarsforlig skal på plads, hvis en finanslovsaftale skal blive en realitet.

Regeringen har krævet besparelser på 2,4 mia. kr. på dansk forsvar i en flerårig forligsperiode. Og det i en tid, hvor forsvaret har store internationale opgaver. Hvor der slides på materiellet. Hvor der er behov for intensiv uddannelse. For flere øvelser. Regeringen ønsker, at vi skal lægge stemmer til store besparelser på forsvaret og til en ny struktur med kaserne-nedlæggelser. Hvorfor skulle vi det? Det konservative folkepartis mandater vil ikke blive brugt til at ødelægge dansk forsvar. I en tid, hvor forsvaret skal løse vanskelige internationale opgaver - opgaver som har kostet danske soldater livet - må vi selvfølgelig sikre tilstrækkelige økonomiske rammer. Så opgaverne kan løses forsvarligt. Med det bedste materiel.

Skal der laves en forsvarsaftale, må regeringen bevæge sig. Det radikale Venstre skal ikke bestemme dansk forsvars fremtid.

Det konservative folkeparti er ikke ultimative. Selvfølgelig er også vi indstillet på, at der skal skabes en moderne struktur i dansk forsvar. Som passer til en ny tid. Med nye typer opgaver efter Warszawa-pagtens sammenbrud. Selvfølgelig kan der også inden for forsvaret findes besparelser og rationaliseringer.

Men før vi drøfter strukturen, skal forsvarets og Hjemmeværnets økonomiske grundlag på plads. Kan regeringen ikke levere den vare, bliver der ikke nogen aftale. Det vil være ulykkeligt for det danske forsvar. Forsvaret er en af vore største arbejdspladser. Uden en aftale vil bliver slet ikke tale om, at vi indgår i en kludetæppe-finanslov. Indrømmelser skal der til. Vi udskriver ingen blankocheck. Det er ikke sådan, at vi er bange for at vælte regeringen eller for et folketingsvalg. Slet ikke. Men vi skal selvfølgelig gøre os nøje overvejelser om, hvordan vi bedst sikrer, at et folketingsvalg også fører til et regeringsskifte. Det konservative folkeparti har nu været i opposition i 2 år. Det har været en til tider svær og krævende periode. Sagt ligeud har det i perioder været svært at finde

lyspunkter. Vi tabte regeringsmagten. Midterpartierne bandt sig til Socialdemokratiet. Og meningsmålingerne har ikke altid været opmuntrende. Det konservative folkeparti ligger stabilt. Omkring valgresultatet. Omkring vores historiske niveau. Så langt så godt.

Lyspunkter har der dog også været. En stærk og velfungerende folketingsgruppe med mange nye dygtige kræfter. Og når vi ser på meningsmålingerne, skal vi huske på, at vi klarer os bedre end Venstre gjorde dengang Det konservative folkeparti stod stærkt. Samlet set er det borgerlige Danmark jo blevet styrket. Og det skal fortsat styrkes. Vi skal have skabt konservativ fremgang i den kommende tid.

Det er vigtigere end noget andet. Folketingsgruppen skal arbejde hårdt. Det samme skal vore kommunalfolk. Og partiets tillidsfolk har også en hovedopgave. At bistå med fornyelsen af partiets organisatoriske arbejde. Det er gennem en aktiv og levende partiorganisation, vi kan skabe fundamentet for fremgang i Folketinget og kommunalbestyrelser.

Det er også i partiets organisation vi skal drøfte holdninger og ideologi. Det er sjælen i det politiske arbejde. Det interessante er jo ikke problemerne, men visionerne, mulighederne og resultaterne. Det var derfor, vi valgte at gå ind i politik. Vi står over for en stor opgave. Ingen kan løfte den alene. Vi skal alle give et nap med. Det konservative folkepartis vej tilbage til regeringsmagten vil blive et langt sejt træk. Vi får intet forærende. Der skal præsteres en hård og sejt arbejdsindsats, hvis vi igen skal have konservativ fremgang. Og der skal gennemføres fornyelser, så partiet er i stand til at levere varen. På kommunal plan, i Folketinget og i Europa-parlamentet.

Vi har taget fat i de senere år. Der er gennemført mange positive initiativer. Mange nye aktiviteter. Men vi skal videre. Tiden er også inde til at sige, at får vi ikke konservativ fremgang igen, så vil en borgerlig regering fortone sig.

Det folketingsvalg, som kommer på et tidspunkt, vil rumme et klart alternativ til Nyrup. Det konservative folkeparti og Venstre vil gå til valg med henblik på dannelsen af en borgerlig regering sammen. Det er vigtigt at gøre opmærksom på, at udvidelsen af EU ikke vil være gratis for Danmark. Vi må være parate til at betale prisen. Men: Et ustabil Europa. Et Europa uden økonomisk samarbejde. Med lurende konflikter er en betydelig større risiko for et lille land som

Danmark. Vi har -om nogen -brug for EU-samarbejdet. For Det konservative folkeparti er det imidlertid også afgørende at få styrket nærhedsprincippet. EU skal kun vedtage lovgivning på de områder, hvor et samarbejde løser grænseoverskridende problemer. EU skal ikke udvikle sig til en reguleringsmaskine, hvor vi får planøkonomien indført ad bagdøren. Vi skal bekæmpe både svindel, bureaukrati og centralisme. For bureaukrati er ikke bedre, fordi det ligger i Bruxelles.

Derfor ønsker vi, at EU's indflydelse på arbejdsmarkeds- og socialpolitikken - på områder, der vedrører vort velfærdssamfund svækkes. Filmen skal spoles tilbage. Her skal landene selv have lov at fastsætte regler og standarder.

Konflikten i det tidligere Jugoslavien har vist at der er behov for et styrket udenrigs- og sikkerhedspolitisk samarbejde. Og det skal Danmark deltage i. Derfor skal vi med i WEU. Det er helt afgørende for danske interesser. Vi skal ikke overlade den sikkerhedspolitiske udvikling i Europa til andre. Vi skal selv sidde med ved bordet. På dette område oplever vi rent faktisk bevægelse fra regeringens side. Det er positivt.

En styrkelse af miljøpolitikken på fællesskabsplan bør også sikres. Mange miljøproblemer kan kun løses, hvis det sker på europæisk- eller verdensplan.

Bekæmpelsen af kriminalitet skal også være en vigtig opgave for EU. Her skal Danmark også være med i samarbejdet.

Regeringen har indledt forhandlinger med Folketingets partier om et dansk forhandlingsmandat. For Danmark må det gælde om at udarbejde et oplæg til regeringskonferencen, som sikrer, at vi får indflydelse. Hvis den danske regering skal deltage på lige fod med de andre EU-lande i diskussionen om blandt andet forsvar og, ØMU, så må de fire forbehold sættes ud af kraft. Og det bør regeringen gøre ved på forhånd at love en folkeafstemning, der både skal handle om de fire forbehold og om de ændringer, som regeringskonferencen måtte give anledning til. Teoretisk har de fire danske forbehold intet med konferencen at gøre. Det er nationale danske forbehold, som ikke kommer de andre lande ved. Vi accepterer naturligvis, at forbeholdene ikke kan fjernes uden en folkeafstemning. Det løfte har vi givet regeringen, og det holder vi. Men vi accepterer ikke, at de skal binde den danske regering på hænder og fødder, så den ikke kan deltage i diskussionen om den videre udvikling i Europa. Jeg

frygter, at den offentlige debat op til regeringskonferencen fuldstændig vil samle sig al kraft at skabe konservativ fremgang igen. Det er forudsætningen og grundlaget for en ny borgerlig regering. Det arbejde vil vi nu med glæde og ildhu kaste os over. Så er jeg sikker på, at resultaterne kommer. Tak.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hans-engells-tale-ved-det-konservatives-folkepartis-landsraad-1995>